

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/86/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620010451
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5620010451.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom na hlavnom pojednávaní dňa 26. 11. 2021 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Z.. H. T. K. H. W. P. X., nar. XX. X. XXXX T. Q., trvale bytom D. D. XX, okres S. J., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Sučany,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že

dňa 27. 12. 2019 v čase asi o 15.00 hod. pri parkovacej závore vedúcej na parkovaciu plochu nachádzajúcu sa pri hoteli Jasná, Demänovská Dolina č. 88, okres Liptovský Mikuláš, verbálne a fyzicky napadol P. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. Č.. XXX/X, S. F., okres S. J., a to tak, že ako išla k svojmu osobnému motorovému vozidlu zn. Peugeot 308, ev. č. E465 OB77 (ruské evidenčné číslo), bielej farby, ktoré bolo v tom čase odstavené pri predmetnej závore, tak si všimla, že kvôli jej vozidlu nemôžu z parkoviska odísť jej neznámi hostia, ktorým sa za to hneď ospravedlnila, pričom ako prišla k svojmu vozidlu a chcela ho preparkovať, tak po nej menovaný zakričal „čo za ruská piča tu nechala to auto“, na čo mu P. T. povedala, že to je jej vozidlo, na čo jej menovaný povedal „Čo si to piča urobila, čo si vy Rusi myslíte, že si môžete robiť všetko čo chcete, celý svet vás nenávidí“, menovaná sa mu znova 2-3 krát znova ospravedlnila, pretože vedela, že zastavila zle, menovaný jej však aj naďalej nadával, že je piča ruská, kurva ruská, čo už menovaná nevydržala a povedala mu „Stačí, zavrite ústa“, na čo sa jej menovaný opýtal „Čo si mi to povedala piča ruská“, pristúpil k nej a udrel ju päťou pravej ruky do ľavej časti tváre, a naďalej jej vulgárne nadával ako bolo uvedené vyššie, pričom následne jej povedal „Skús odísť“, pričom až vtedy si menovaná všimla, že má na svojom vozidle sfučané obe pravé kolesá, čím obžalovaný uvedeným konaním spôsobil P. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R. Č.. XXX/X, S. F., okres S. J., zranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie, a to ľahký otras mozgu, pohmoždenie ľavej strany tváre mierneho stupňa a natiahnutie šľachovo-väzivového aparátu krčnej časti chrbtice mierneho stupňa s predpokladanou dobou liečenia a obmedzením obvyklého spôsobu života v trvaní do 7 dní,

t e d a

dopustil sa slovne a fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 364 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd z a r a d ů j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia..

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal obžalobu na Z.. H. T., stíhaného za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal v podstatných okolnostiach zhodne ako v prípravnom konaní. Vo svojej výpovedi uviedol, že skutok sa nestal medzi 16.00 - 17.00 hod. Ku skutku uviedol, že medzi ním a poškodenou došlo len k slovnej výmene názorov, nie formou, ako uviedla poškodená. Obžalovaný jej možno zvýšeným hlasom, vzhľadom na to, že dobre nepočuje, vytkol, že zaparkovala vozidlo pred rampou, na parkovisko, ktorého je obžalovaný vlastníkom pozemku, a tým znemožnila výjazd a vjazd vozidiel, ktoré chceli predmetné parkovisko využívať. Pripustil, že medzi ním a ruskou pani došlo v ten deň k slovnej výmene. On jej povedal „vy, Rusi, si myslíte, že môžete robiť, čo chcete“. Celý incident trval do 15.21 hod., kedy auto odišlo po vlastných. Vozidlo tam nestálo určite 15 minút, muselo tam blokovat' minimálne od 13.30 hod., pričom stálo na jeho pozemku. Je klamstvo, že auto malo sfučané kolesá, pretože pani odišla s autom preč. Ak by malo sfučané kolesá na pravej strane, musela by to pani vidieť. Ak aj boli kolesá sfučané, on ich nesfučal. Má k dispozícii fotku, z ktorej vyplýva, že auto ruskej značky sa ďalej pohybovalo. Opýtal sa, kde sa pohybovala pani z Ruska do 18.21 hod. Podľa jeho informácií políciu nevolala ona, ale jej vedúca a lekára navštívila o 21.00 hod. Pri tomto incidente pani Ruska vulgárne nenadával. Medzi nimi neprišlo k žiadnemu fyzickému kontaktu. Stáli od seba ďalej, nakoľko on si miesto fotograficky dokumentoval. Svedkom tohto incidentu nebol nikto. Obžalovaný bol v ten deň v kontakte s políciou od 19.00 hod., kde príslušníkom polície povedal, že si môžu pozrieť kamerové záznamy. Policajti sa ho nepýtali na priebeh incidentu. On im len povedal, že vozidlo bolo zaparkované a chceli ho odtiahnuť, k čomu nakoniec nedošlo, lebo pani sama na aute odišla. Pred skutkom pani z Ruska v živote nevidel a nemal s ňou pred skutkom žiadnu konfliktnú situáciu, ani kontakt. Skutočnosť, že poškodená označila jeho ako osobu, ktorá ju mala slovne a fyzicky napadnúť, vysvetlil tak, že, podľa jeho názoru, bola určitým spôsobom navádzaná z hotela, keďže aj z jej výpovede vyplýva, že ona nevolala políciu, ale jej vedúca.

Svedkyňa - poškodená P. T. vypovedala na hlavnom pojednávaní v podstatných okolnostiach zhodne ako v prípravnom konaní. Vo svojej výpovedi uviedla, že niekedy koncom decembra 2019 bola v práci, pričom v čase asi o 15.00 hod. im odchádzali z hotela hostia a musela ísť preparkovať svoje vozidlo, ktoré bránilo v odjazde hostí z parkoviska spreď hotela FIS. Uvedené vozidlo preparkovala blízko ku rampe, ktorá sa nachádza pri vstupe na súkromné parkovisko pána T.. Vozidlo odstavila tak, že ostalo málo miesta na to, aby zo súkromného parkoviska mohli odísť iné vozidlá. Ako odstavila vozidlo, z tohto vystúpila a vrátila sa naspäť do hotela. Tak do 10 minút išla naspäť k svojmu autu, pričom ako prichádzala k autu, tak videla, ako sa jej neznámi ľudia rozprávajú s p. T.. Rozumela, ako sa rozprávajú o tom, že nemôžu odísť z parkoviska. Poškodená sa pri nich zastavila a povedala im „prepáčte, je to moje auto, idem ho hneď preparkovať“. Ako prišla k autu, tak začal na ňu p. T. kričať „čo za ruská piča tu nechala to auto?“ Ona mu povedala, že auto je jej, načo jej on povedal, že „Čo si to ty piča urobila? Čo si vy Rusi myslíte, či si môžete robiť všetko, čo chcete? Celý svet vás nenávidí.“ Znova sa mu ospravedlnila, čo povedala minimálne 2 - 3x. Pán T. jej stále vulgárne nadával, že je piča ruská a kurva ruská. Už to nevydržala a povedala mu „Stačí. Zavrite ústa.“ Na to jej on povedal, že „Čo si mi to povedala, piča ruská?“ alebo „Čo si mi to povedala kurva ruská?“ Pristúpil ku nej a udrľ ju pästou pravej ruky do ľavej

časti tváre, a to raz. Už jej len vulgárne nadával stále dookola. Ako ju udrel, nespada, bola z toho v šoku. Ďalej jej povedal „skús odísť“. Vtom si všimla, že má spustené pravé predné koleso. Asi mala spustené len jedno koleso. Následne zavolała údržbárovi Z. X., aby za ňou prišiel, a do telefónu mu povedala, čo sa stalo. Auto, ktoré mala zaparkované pri závore, tam mohlo byť do 30 minút. Už si to presne nepamätala. Potom, ako ju obžalovaný napadol, povedala p. Š. alebo p. T., čo sa stalo. Oni volali políciu. Potom išla k lekárovi na chirurgiu, ktorý ju vyšetroval. Celý tento incident bol pre ňu psychicky úraz. Bála sa toho človeka, v dôsledku čoho odišla z práce. K zraneniam, ktoré jej mali byť spôsobené, uviedla, že mala flak na tvári, točila sa jej hlava, bola v šoku, nemohla sa sústrediť, mala otras mozgu. K incidentu pri aute mohlo dôjsť okolo 15.00 hod., lebo vtedy ešte nebola tma. Najskôr prišla polícia na miesto, kde ju vypočuli. Potom boli policajti za obžalovaným a následne išla k lekárovi a s vyšetrením od lekára na políciu. Z. X. sa snažil s jej autom odísť, čo sa mu nepodarilo, lebo boli spustené kolesá. Sadla do auta, Z. aj s hosťami ju vytlačili. Išla dole kopcom na spustených kolesách. Zaparkovala pri hoteli, a potom jej Ivan nafúkal kolesá. Pred týmto incidentom obžalovaného nikdy nevidela.

Svedok Z. X. vypovedal v podstatných okolnostiach na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní. Vo svojej výpovedi uviedol, že z dôvodu odstupe času si na všetky detaily nepamätá. Pani recepčná mu do telefónu povedala, že ju zbil nejaký pán. Keď prišiel na miesto, tak recepčná plakala a povedala, že ju zbil pán (svedok v pojednávacej miestnosti ukázal na obžalovaného). Pamätal si, že si držala tvár. Nepamätal si, či v tom momente videl nejaké zranenia na poškodenej. K preparkovaniu vozidla uviedol, že nevie, či auto šoféroval on alebo ona. Vie, že jej auto malo na jednej strane sfúknuté kolesá, asi na strane spolujazdca. Niekoľko zamestnancov pomáhal tlačiť vozidlo, pretože bolo zapadnuté v snehu. Auto bolo odtiahnuté k hotelu, ku kuchyni.

Svedok H. T. (J.) vypovedal na hlavnom pojednávaní v podstatných okolnostiach zhodne ako v prípravnom konaní. Vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 27. 12. 2019 bol kontaktovaný s tým, že sa jemu neznáma osoba nemôže dostať z parkoviska, nakoľko je druhým vozidlom zablokovaný vstup na parkovisko. Svedok po príchode na miesto vnímal situáciu medzi otcom a pani. Bol vo vzdialenosti 20 - 25 metrov. Obsah ich rozhovoru nepočul. Nevidel, že by otec túto pani napadol, alebo že by došlo medzi nimi k akémukoľvek fyzickému kontaktu. Na mieste sa nachádzal údržbár. Nevedel sa vyjadriť, v akej vzdialenosti od seba stáli otec s pani.

So súhlasom prokurátora (na návrh prokurátora) bol na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok, vypracovaný J.. W. S., znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia, zo dňa 27. 6. 2020. Súhlas obžalovaného s prečítaním uvedeného znaleckého posudku nebol potrebný. Z ust. § 268 ods. 2 Tr. poriadku vyplýva, že namiesto výsluchu znalca možno čítať jeho písomný znalecký posudok, ak sa znalec naň odvolá, aj bez súhlasu obžalovaného. Z obsahu spisu vyplýva (č. I. 143), že znalec J.. S. v plnom rozsahu trvá na záveroch uvedeného znaleckého posudku. Znalec, ktorý vypracoval predmetný znalecký posudok, bol pred jeho podaním poučený podľa § 144 Tr. poriadku, vrátane poučenia o možnej trestnoprávnej zodpovednosti v prípade podania vedome nepravdivého znaleckého posudku a súd nemal pochybnosti o správnosti a úplnosti znaleckého posudku. Znalecký posudok nenechal otvorenú žiadnu otázku, ktorú je potrebné zodpovedať prostredníctvom osobného výsluchu znalca. Obžalovaný nenavrhol osobný výsluch znalca, a teda ani nešpecifikoval okolnosti, ktoré by mal znalec prostredníctvom svojho osobného výsluchu objasniť. Podľa záverov predmetného znaleckého posudku poškodená utrpela dňa 27. 12. 2019 podľa zdravotnej dokumentácie nasledujúce zranenia: ľahký otras mozgu, pomliaždenie ľavej strany tváre mierneho stupňa, natiahnutie šľachovo-väzivového aparátu krčnej časti chrbtice mierneho stupňa, iné závažnejšie zranenia neboli zistené. Z medicínskeho hľadiska ide o ľahké zranenia. Mechanizmom hore uvedených zranení je tupý úder najskôr päťou do ľavej strany tváre poškodenej, v dôsledku čoho došlo k miernemu pomliaždeniu mäkkých častí tváre na ľavej strane, ako aj k miernemu natiahnutiu šľachovo-väzivového aparátu krčnej časti chrbtice s podozrením na ľahký otras mozgu. Podľa charakteru zranení zranenie zodpovedá mechanizmu, ako poškodená uviedla vo výpovedi, t. j. úder päťou pravej ruky do ľavej časti tváre. Vzhľadom na skôr uvedené zranenia rozhodujúca je intenzita a nie počet úderov. Preto znalec nemôže odpovedať, či zranenie bolo spôsobené jedným alebo viacerými údermi. Intenzita úderov bola maximálne stredná. Podľa zdravotnej dokumentácie poškodená bola obmedzená v obvyklom spôsobe života v trvaní do 7 dní, obmedzenie spočívalo v bolestivosti hlavy, tváre a časti krčnej chrbtice. Na otázku, aké dôsledky zo zranení bezprostredne vyplývajú pre poškodenú v čase vypracovania posudku, znalec uviedol, že bolestivosť hore uvedených zranení častí tela, ako aj mierna obmedzená hybnosť krčnej časti chrbtice.

Dňa 6. 8. 2020 bol podľa § 203 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku spísaný záznam o vyžiadanom vysvetlení od J. D., ktorý podal vysvetlenie dňa 6. 8. 2020. Podľa obsahu záznamu menovaný pracuje na OO PZ Liptovský Mikuláš na pozícii referent s ÚOZ. Dňa 27. 12. 2019 bol v službe v zložení hliadky R. U. a J. D.. V čase asi o 17.00 hod. boli vyslaní na preverenie incidentu, ku ktorému malo dôjsť na parkovisku pri hoteli FIS v Demänovskej Doline. Ako prišli na hotel FIS, tak ich už tam čakala oznamovateľka P. T.. Táto hliadke uviedla, že zaparkovala svoje vozidlo zn. Peugeot, ruské evidenčné číslo, pred rampou vedúcou na parkovisko pri hoteli FIS. Ako chcela ísť po chvíli predmetné vozidlo preparkovať, tak zistila, že má sfučané obe pravé kolesá. Následne mal ku nej prísť H. T., ktorý jej mal povedať, že tam nemá čo parkovať, je to jeho pozemok, aj pred rampou parkoviska, a ak tam chce parkovať, má si zaplatiť parkovné. Potom malo medzi ňou a T. dôjsť k slovnej výmene názorov, po ktorej mal T. menovanej povedať, že je „ruská pička, vy kokoti ruskí, už toho bolo dosť a že tam skončili“. Menovaná mu na to jeho správanie a vulgárne nadávanie mala povedať niečo v tom zmysle, že „čo mi to hovoríte, zavrite si ústa“, načo ju mal následne T. zovretou päšťou pravej ruky udrieť do ľavej časti tváre. Ako bola hliadka v hoteli FIS, tak na miesto prišiel Z. X., ktorý im uviedol, že ako prišiel za T., tak iba počul, ako jej T. vulgárne nadáva a uráža ju vulgarizmami. To, že ju mal fyzicky napadnúť, nevidel. V čase, keď sa nachádzali v hoteli FIS, tak tam T. nebol, a preto išli do jeho hotela, kde sa s ním stretli. T. ich zavolať do miestnosti, kde bola len hliadka a T.. Hliadke povedal, že menovanej sfúkol kolesá na pravej strane vozidla kvôli tomu, že stála pred závorou na jeho parkovisku, a tak znemožnila vjazd a výjazd hostí na a z jeho parkoviska. Taktiež hliadke uviedol, že z dôvodu, že zle parkovala, ju slovne urážal a povedal jej, že je ruská pička. Menovaný sa následne T. opýtal, či menovanú aj fyzicky napadol, načo sa T. hliadke nijako nevyjadril.

Dňa 14. 8. 2020 bol podľa § 203 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku spísaný záznam o vyžiadanom vysvetlení od R. U.É., ktorý podal vysvetlenie dňa 14. 8. 2020. Podľa obsahu záznamu menovaný pracuje na OO PZ Liptovský Mikuláš na pozícii referent s ÚOZ. Dňa 27. 12. 2019 bol v službe v zložení hliadky R. U. a J. D.. V podstatných obsahových náležitostiach sa vysvetlenie J.. R. U. zhoduje s obsahom vysvetlenia J. D..

Príslušníci Policajného zboru v zložení R.. J.. R. U. a Y.. J. D. spísali dňa 27. 12. 2019 úradný záznam. Z jeho obsahu vyplýva, že 27. 12. 2019 vykonávali hliadkovú službu v zložení U., D.. Počas hliadkovej služby o 17.00 hod. boli vyslaní na hotel FIS, kde ich čakala oznamovateľka a zároveň poškodená P. T.. Na mieste im uviedla, že zaparkovala svoje auto biely Peugeot, ruské evidenčné číslo, pred rampou pri hoteli FIS. Našla si sfúknuté obe kolesá na pravej strane. Následne nato prišiel k nej H. T.. Povedal jej, že tam nemá čo parkovať, že je to jeho pozemok, aj pred rampou parkoviska a ak chce, má si zaplatiť parkovné. Nastala slovná výmena názorov. Začal jej hovoriť „ty ruská pička, vy kokoti ruskí, už toho bolo dosť, už ste tu skončili“. Ona nato „čo mi to hovoríš, zavri si ústa“ a vtom ju mal T. zovretou päšťou pravej ruky udrieť do ľavej časti tváre. Následne prišiel Z. X., ktorý už iba počul, ako jej opakuje urážky podobného charakteru. T. hliadke uviedol, že jej sfúkol kolesá na pravej strane vozidla kvôli tomu, že tam stála a taktiež uviedol, že ju slovne urážal, že je ruská pička.

Podľa lekárskej správy (na č. I. 64) P. T. bola dňa 27. 12. 2019 o 21.03 hod. vyšetrená v ambulancii urgentného príjmu s diagnózou otras mozgu. V anamnéze je uvedené, že cca o 17.00 hod. v Jasnej napadnutá inou osobou dostala úder päšťou do tváre. Bolesť v oblasti sánky vľavo. Bezvedomie sporné. Bolo jej na zvracanie. Mala aj závraty. Krk ju nebolí. Amnézia sporná, nepamätá si na niektoré okolnosti úrazu. V objektívnom náleze je uvedené, že hlava je poklopovo nebolestivá, orientačne neurologicky v norme, bulby v strednom postavení, bolesti palpačne v oblasti sánky vľavo a maxily. Diagnostický záver obsahuje výrazy v latinskom jazyku: Commotio cerebri susp., contusio reg. faciei I. sin, distorsio columnae vertebralis partis cervicalis. Podľa potvrdenia bola P. T. práceschopná od 8. 1. 2020.

Súčasťou spisu je zápisnica o trestnom oznámení, z ktorej vyplýva, že Z.. H. T. dňa 6. 5. 2020 podal trestné oznámenie pre podozrenie z trestného činu krivej výpovede a nebezpečného vyhrážania, ktorého sa mala dopustiť P. T. a pre podozrenie z trestného činu nebezpečného vyhrážania, ktorého sa mal dopustiť Z. X.. Uvedené sa malo stať 27. 12. 2019 medzi 16.00 - 17.00 hod. pri hoteli Fis v Demänovskej Doline. P. T. ho nepravdivo obvinila, že ju fyzicky napadol, že jej nadával, že je ruská pička, že nenávidí všetkých Rusov, že sú s nimi iba problémy a keby mohol, tak by ich všetkých pozabíjal.

Podľa správy o hodnotení obžalovaného z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Martin menovaný nastúpil do výkonu trestu 24. 6. 2021 do ÚVV a ÚVTOS v Žiline. V osobnej karte odsúdeného nie sú zaznamenané negatívne poznatky. Jeho správanie v uvedenom ústave bolo na požadovanej úrovni. Dňa 20. 7. 2021 bol premiestnený na ďalší výkon trestu odňatia slobody do ústavu v Martine. Adaptácia

na podmienky výkonu trestu prebehla bez problémov, správanie a vystupovanie obžalovaného je na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok sa snaží dodržiavať. Príkazy a nariadenia personálu plní. V oblasti skupinových foriem práce sa pravidelne zapája do organizačných a interakčných komunitných stretnutí. Na aktivitách organizovaných v rámci kultúrnej osvetovej činnosti sa zúčastňuje priebežne. Vo svojom voľnom čase číta dostupnú literatúru, sleduje televízne programy a venuje sa v rámci možností športovým aktivitám. Nie je členom žiadneho záujmového krúžku. Menovaný ako poberateľ starobného dôchodku nie je pracovne zaradený. Na oddiele sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti, zameraných na udržiavanie čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov ústavu. Doposiaľ počas výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený, ani disciplinárne potrestaný. Predpokladaný koniec trestu je určený na 24. 6. 2025.

Podľa odpisu z registra trestov má obžalovaný celkovo desať záznamov o odsúdení za obdobie od roku 1973 - 2020, z toho v deviatich prípadoch je odsúdenie takej povahy, že sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/42/2016 zo dňa 20. 8. 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/12/2021 zo dňa 23. 6. 2021 za zločin všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenej Obci Demänovská Dolina vo výške 34.336,43 eur a so zvyškom nároku odkázal poškodenú obec na civilný proces. Z opisu skutku vyplýva, že obžalovaný sa dopustil skutku v období od 14. 8. 2012 do 13. 8. 2013. Uvedené zistenia sú preukázané obsahom spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/42/2016.

Z obsahu spisu vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/63/2014 vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 23. 9. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/4/2020 zo dňa 19. 2. 2020 bol obžalovaný odsúdený za pokračovací prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zákona na peňažný trest vo výmere 600,- eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace. Podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby za skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona a za skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zákona a pokračovací prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, pretože skutky nie sú trestným činom. Z obsahu uvedeného spisu súčasne vyplýva, že prvý odsudzujúci rozsudok (za skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku) bol vyhlásený dňa 29. 11. 2017, ktorý bol na základe podaného riadneho opravného prostriedku odvolacím súdom zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa stal, má znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní mal súd spoľahlivo preukázané, že súdeného skutku sa dopustil obžalovaný.

Vykonaným dokazovaním, a to výpoveďou obžalovaného, ako aj poškodenej, mal súd preukázané, že dňa 27. 12. 2019 v poobedňajších hodinách, v čase asi o 15.00 hod. vznikla konfliktná situácia medzi obžalovaným a poškodenu v súvislosti so zaparkovaním osobného motorového vozidla zn. Peugeot 308 s prideleným ruským evidenčným číslom. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že sa výpovede obžalovaného a poškodenej rozchádzajú v podstatných okolnostiach priebehu skutku. Obžalovaný poprel, že sa v prítomnosti poškodenej vulgárne vyjadroval na jej adresu a rovnako poprel fyzické napadnutie poškodenej. Pripustil existenciu slovnej výmeny názorov v súvislosti s nevhodným zaparkovaním vozidla poškodenej. Súd pripomína, že je vecou obžalovaného, aký spôsob obhajoby si zvolí v prebiehajúcom trestnom konaní, pričom nepochybne je motivovaný dosiahnutím najpriaznivejšieho výsledku trestného konania. Je preto prirodzené, že obžalovaný uvádza okolnosti slúžiace na jeho obhajobu s cieľom zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti.

Napriek skutočnosti, že obžalovaný popiera spáchanie skutku kladeného mu za vinu, je z jeho spáchania usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedkyne poškodenej P. T.. Uvedená svedkyňa vypovedala konzistentne o priebehu skutku, tak k otázke osoby páchatela, ako aj v otázke spôsobu útoku v celom trestnom konaní. Súd nemal dôvod neveriť jej výpovedi, pretože jej výpoveď nie je vnútorne rozporuplná. Uvedená svedkyňa zrozumiteľne, logicky a detailne opísala priebeh incidentu, ku ktorému došlo dňa 27.

12. 2019 v čase asi o 15.00 hod. Z výpovede poškodenej mal súd preukázané, že po pristúpení k jej vozidlu so zámerom preparkovať ho, obžalovaný na jej adresu zakričal: „Čo za ruská piča tu nechala auto?“ Následne jej obžalovaný uviedol: „Čo si to, piča, urobila? Čo si vy, Rusi, myslíte, že si môžete robiť všetko, čo chcete? Celý svet vás nenávidí.“ Z výpovede poškodenej mal súd tiež preukázané, že po uvedených vulgárnych prejavoch obžalovaného sa mu menovaná opakovane ospravedlnila, vedomá si nesprávneho zaparkovania. Aj po ospravedlnení sa obžalovaný vulgárne vyjadroval na jej adresu v znení, že je piča ruská, kurva ruská. Po uvedených vulgárnych prejavoch obžalovaného poškodenej povedala obžalovanému: „Stačí, zavrite ústa.“, načo jej obžalovaný vulgárne uviedol: „Čo si mi to povedala, piča ruská?“ a udrel ju päšťou pravej ruky do ľavej časti tváre. Z výpovede poškodenej mal súd tiež preukázané, že aj po fyzickom napadnutí sa obžalovaný vulgárne vyjadroval na jej adresu. Z výpovede poškodenej tak mal súd jednoznačne preukázané, použitím akých výrazových prostriedkov vulgárneho charakteru sa obžalovaný vyjadroval na adresu poškodenej a súčasne akým spôsobom a do ktorej časti tela bol vedený útok zo strany obžalovaného. V súvislosti s výpoveďou svedka je potrebné pripomenúť, že svedok, na rozdiel od obžalovaného, má zákonnú a ústavnú povinnosť vypovedať pravdu, a preto logicky a právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka, a to až do okamihu, kým nie je preukázaný opak. Vykonaným dokazovaním súd nemal preukázanú existenciu konfliktnnej situácie medzi obžalovaným a poškodenou pred skutkom, na základe ktorej si poškodenej mohla vytvoriť negatívny úsudok o obžalovanom. Vykonaným dokazovaním neboli zistené žiadne skutočnosti, na základe ktorých si poškodenej vymýšľala opis skutku a osobu páchatela, obzvlášť v situácii, keď pred spáchaním skutku neprišla do kontaktu s obžalovaným. Výpoveď poškodenej pritom nie je jediným dôkazom, na ktorom súd založil výrok o vine obžalovaného. Obžalovaný je zo spáchania skutku usvedčovaný aj ďalšími nepriamymi dôkazmi, ktoré podporujú výpoveď poškodenej. Z výpovede svedka Z. X.Č. mal súd preukázané, že poškodenej ho telefonicky kontaktovala bezprostredne po napadnutí obžalovaným a v rámci telefonického kontaktu mu opísala osobu útočníka, ako aj spôsob fyzického útoku, z jeho výpovede je tiež preukázané, že po príchode svedka na miesto si poškodenej držala tvár, ktorá skutočnosť nasvedčuje pravdivosti výpovede poškodenej o identifikácii časti na jej tele, do ktorého bol vedený útok obžalovaného. Je ťažko uveriteľné, že poškodenej bezprostredne po útoku a v rozporení, v akom sa nachádzala (podľa jej vyjadrenia bola v šoku), by v rozpore so skutočnosťou označila za útočníka iného páchatela, ako skutočného útočníka, alebo by v rozpore so skutočnosťou opísala priebeh napadnutia. Poškodenej práve ihneď po skutku bezprostredne a spontánne opisovala prežitú udalosť, pričom vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že poškodenej má zníženú spôsobilosť správne vnímať prežité udalosti, resp. ich opisovať. Nepriamym dôkazom, ktorý podporuje výpoveď poškodenej v otázke mechanizmu vzniku zranení, ktoré utrpela, je znalecký posudok znalca J.. W. S.. Znalec v znaleckom posudku potvrdil, že mechanizmom zranení spôsobených poškodenej, je tupý úder, najskôr päšťou do ľavej strany tváre poškodenej, v dôsledku čoho došlo k miernemu pomliaždeniu mäkkých častí tváre na ľavej strane, ako aj miernemu natiahnutiu šľachovo-väzivového aparátu krčnej časti chrbtice s podozrením na ľahký otras mozgu. Znalec posudzoval prijateľnosť výpovede poškodenej v otázke mechanizmu vzniku zranenia a dospel k záveru, že charakter zranení zodpovedá mechanizmu opísanému vo výpovedi poškodenej. Nemožno tiež prehliadnúť, že poškodenej identicky opísala spôsob napadnutia aj pri lekárskom ošetrení v deň spáchania skutku. Skutočnosť, že obžalovaný na mieste po ukončení útoku sa vyjadroval vulgárne, je podporená aj výpoveďou svedka X.. Znaleckým posudkom mal súd preukázaný rozsah zranení spôsobených poškodenej pri incidente zo dňa 27. 12. 2019, opísaných vo výroku rozsudku, ako aj dobu obmedzenia poškodenej v obvyklom spôsobe jej života. Aj uvedený znalecký posudok potvrdzuje záver, že medzi konaním obžalovaného a spôsobeným následkom (ujmou na zdraví poškodenej) je daná príčinná súvislosť. Súd nemal pochybnosti o správnosti záverov posudku, pretože je dostatočne zrejmé, z akých podkladov znalec pri jeho vypracovaní vychádzal a to predovšetkým zo zdravotnej dokumentácie poškodenej, ale aj výpovedí osôb zúčastnených na priebehu skutku.

Výpoveď svedka T. nemá žiadny podstatný význam pre objasnenie skutkových okolností, pretože svedok sa dostavil zjavne na miesto až po ukončení skutku, čo potvrdzuje aj jeho výpoveď, že okrem obžalovaného a osoby ženského pohlavia sa na mieste nachádzal aj údržbár, ktorý taktiež vlastnými zmyslami nevnímal priebeh incidentu medzi obžalovaným a poškodenou. Ani podanie trestného oznámenia na poškodenú a svedka X. obžalovaným pre podozrenie z trestnej činnosti krivej výpovede a nebezpečného vyhrážania, neznižuje dôveryhodnosť výpovede poškodenej ako priameho usvedčujúceho dôkazu ani nepriameho dôkazu v podobe výpovede svedka X.. Neuniklo pozornosti súdu, že obžalovaný pristúpil k podaniu trestného oznámenia až dňa 6. 5. 2020, t. j. v čase po jeho výsluchu ako obvineného (a teda logicky aj po vznesení obvinenia), čím sa pravdepodobne snažil len

posilniť jeho obhajobnú argumentáciu. Ako už bolo vyššie uvedené výpoveď poškodenej je podporená viacerými vyššie uvádzanými dôkazmi na seba nadväzujúcimi a vzájomne sa dopĺňujúcimi.

Obhajoba obžalovaného, že sa skutku kladeného mu za vinu nedopustil, je vyvrátená výpoveďou svedkyne poškodenej a na ňu nadväzujúcimi, vzájomne sa dopĺňujúcimi a podporujúcimi nepriamymi dôkazmi, vyššie uvedenými. Fotodokumentácia predložená obžalovaným v priebehu súdneho konania, vrátane hlavného pojednávania, ho nezbaňuje trestnoprávnej zodpovednosti. Obžalovaný sa zadováženou fotodokumentáciou snaží preukázať, že vozidlo poškodenej nemalo vypustené pneumatiky, resp. po ukončení incidentu bolo zaparkované na inom mieste, ako opisuje poškodená, čím sa snaží spochybniť dôveryhodnosť poškodenej. Uvedená snaha obžalovaného je síce legitímna a motivovaná snahou presvedčiť súd o správnosti a pravdivosti jeho výpovede, avšak pre posúdenie dôveryhodnosti výpovede poškodenej nemá žiadnu relevanciu. Skutočnosť, či vozidlo patriace poškodenej malo vypustené pneumatiky alebo nie, nie je podstatná pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti voči obžalovanému. Z vykonaných dôkazov, a to predovšetkým výpovede poškodenej a svedka X. vyplýva, že vozidlo patriace poškodenej bezprostredne po ukončení incidentu medzi obžalovaným a poškodenou malo vypustené pneumatiky, bolo odtlačené z miesta jeho aktuálneho parkovania a až následne boli pneumatiky napustené. Fotografie zadovážené obžalovaným nezachytávajú žiadnu z trestnoprávneho hľadiska relevantnú okolnosť, ktorá je predmetom dokazovania, a navyše z uvedených fotografií nie je zrejme, v akom konkrétnom čase boli vyhotovené a nie je ani jednoznačne preukázané, či v čase ich vyhotovenia odfotené vozidlo s ruskou evidenčnou značkou malo alebo nemalo vypustené pneumatiky. Pre posúdenie dôveryhodnosti výpovede poškodenej už vôbec nie je podstatné jej vyjadrenie, na akom mieste zaparkovala vozidlo po ukončení incidentu, a preto uvedenej okolnosti nie je potrebné venovať žiadnu náležitú pozornosť z trestnoprávneho hľadiska. Je potrebné prisvedčiť obhajobe obžalovaného, že v súvislosti s vyžadovanými vysvetleniami od policajtov U. a D. obžalovaný nemal možnosť v prípravnom konaní klásť uvedeným osobám otázky. V prípade skráteného vyšetrovania (o ktoré ide aj v prejednávanej veci) policajt vykoná výsluch svedka iba v prípadoch, ak ide o neopakovateľný alebo neodkladný úkon alebo ide o svedka, ktorý bol osobne prítomný pri páchaní trestného činu. V ostatných prípadoch si vyžiada iba vysvetlenie, o ktorom spíše záznam. Z okolností prípadu je zrejme, že osoby poskytujúce vysvetlenie boli členmi hliadky privolanej na miesto činu v súvislosti s prevereníím oznámenia o napadnutí poškodenej. Z uvedeného dôvodu je zrejme, že nejde o svedkov, ktorí boli osobne prítomní pri páchaní trestného činu a nejde ani o úkon neopakovateľný alebo neodkladný. Nebolo preto povinnosťou policajta vykonať výsluch uvedených osôb v procesnom postavení svedka. Súčasne je však zrejme, že pri využití uvedeného procesného postupu sa obžalovanému odníma možnosť zúčastniť sa takéhoto „výsluchu“ a je mu tak odopretá možnosť klásť „vypočúvaným“ osobám otázky. Súd upriamuje pozornosť na skutočnosť, že odsudzujúci výrok rozsudku v prejednávanej veci v žiadnom prípade nie je založený výlučne ani v rozhodujúcej miere na uvedených dôkazoch (ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané prečítaním listinných dôkazov). Uvedené dôkazy majú len podporný charakter a objasňujú vyťažovanie osôb zúčastnených na vyšetrovanom incidente od členov hliadky.

Z vyššie uvedených skutkových zistení tak vyplýva, že vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré v celku a spoľahlivo dokazujú, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, spáchal obžalovaný. Z týchto dôkazov potom možno vyvodiť len jediný záver o tom, že skutok spáchal obžalovaný a vylúčiť tým možnosť prijatia iného záveru.

Spôsob verbálneho útoku (opakovane použité vulgárne výrazy), ako aj fyzického útoku vedeného obžalovaným voči poškodenej, jeho intenzita preukazujú, že obžalovaný konal v priamom úmysle, pretože uvedeným spôsobom chcel porušiť záujem chránený Tr. zákonom, ktorým je ochrana pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj, poriadok a medzilidské vzťahy.

Spôsob konania obžalovaného predovšetkým v podobe fyzického útoku nasvedčuje aj jeho motívu. Niet pochyb o tom, že vulgárne prejavy obžalovaného (po zistení národnosti poškodenej) boli prejavom jeho nespokojnosti so zaparkovaním vozidla, mali evidentne stúpajúci charakter, pričom k fyzickému útoku obžalovaného došlo po tom, ako si poškodená „dovolila“ usmerniť obžalovaného, aby ustúpil od predchádzajúcich opakovaných vulgárnych prejavov na jej adresu.

Z vyššie uvedených dôvodov súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný spáchal skutok na parkovisku, teda na mieste verejnosti prístupnom. Dopustil sa slovne a súčasne aj fyzicky výtržnosti tým, že napadol poškodenú. V prípade konania obžalovaného ide nielen o verbálny útok, ale aj násilný prejav takého charakteru, ktorý vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia. Je nepochybné, že uvedeným útokom došlo k verbálnemu útok, ako aj fyzickému zásahu do telesnej integrity poškodenej. Vzhľadom na dobu obmedzenia v obvyklom spôsobe života poškodenej nebol konaním obžalovaného naplnený aj znak ublíženia na zdraví podľa § 123 ods. 2 Tr. zákona, zakladajúci trestnoprávnu zodpovednosť za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zákona.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu nebola zistená žiadna poľahčujúca ani priťažujúca okolnosť, z uvedeného dôvodu sa trestná sadzba, podľa ktorej sa trest ukladal (až na 3 roky), nemení.

Súd skúmal, či vo svetle všetkých okolností prípadu sú splnené podmienky pre uloženie samostatného trestu, alebo súhrnného trestu. Pre rozhraničenie viacčinného súbehu a recidívy trestných činov je rozhodujúci moment výstrahy páchatel'a prvým odsudzujúcim rozhodnutím súdu v prípade vyhlásenia rozsudku, a to aj takého, ktorý bol, na základe riadneho alebo mimoriadneho opravného prostriedku zrušený nadriadeným súdom ako chybný, pokiaľ v ďalšom konaní došlo k právoplatnému odsúdeniu za dotknutý čin. Ak teda bol čin spáchaný ako recidivujúci, uloží sa samostatný trest, aj so sprísňujúcimi sankčnými momentmi recidívy. To platí bez ohľadu na okolnosť, či ide o recidívu „pravú“ (nový trestný čin spáchaný až po právoplatnosti skoršieho rozhodnutia) alebo „nepravú“ (nový trestný čin spáchaný ešte pred takou právoplatnosťou - v tomto prípade bez konzekvencií z hľadiska sankcií uložených skorším, recidíve predchádzajúcim odsúdením). Za trestnoprávnu recidívu je teda na účel riešenej problematiky potrebné považovať spáchanie trestného činu napriek skoršiemu odsúdeniu páchatel'a za iný jeho trestný čin (postačuje aj doposiaľ neprávoplatné odsúdenie), ak odsudzujúce rozhodnutie v ďalšom priebehu konania nadobudlo právoplatnosť; nejde o recidívu, ak u skoršieho rozhodnutia nastali pred opakovaným spáchaním trestného činu účinky zahľadania odsúdenia (stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. 10. 2018 Tpj 31/2018).

Z okolností prejednávanej veci je nepochybné, že obžalovaný spáchal súdený skutok ako recidivujúci (išlo o nepravú recidívu), pretože sa ho dopustil po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/63/2014 (odsudzujúci rozsudok bol vyhlásený 23. 9. 2019), pričom z obsahu spisu je zrejmé, že za uvedený skutok, kvalifikovaný ako prečin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku, bol obžalovaný neskôr právoplatne odsúdený. Z uvedeného je zrejmé, že medzi spáchaním skutku, za ktorý bol obžalovaný odsúdený v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/42/2016 (skutok spáchaný v období od 14. 8. 2012 do 13. 8. 2013) a aktuálne súdeným skutkom nie je daný súbeh trestnej činnosti, t. j. nejde o zbiehajúcu trestnú činnosť, ale o recidívu. Podstatné je, že v čase spáchania súdeného skutku dňa 27. 12. 2019 tento bol spáchaný ako recidivujúci v podobe nepravéj recidívy, vzhľadom na neprávoplatné odsúdenie vo veci 3T/63/2014. Nič na tom nemení skutočnosť, že odsúdenie je v súčasnosti zahladené, rozhodujúci je stav v čase spáchania skutku. Z uvedeného dôvodu nie sú splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu (vo vzťahu ku odsúdeniu vo veci 3T/42/2016), ale samostatného trestu.

Obžalovaný sa súdeného skutku dopustil na osobe ženského pohlavia, u ktorej obžalovaný vzhľadom na uvedenú skutočnosť nemohol predpokladať žiadne aktívne bránenie či kladenie odporu. Konanie obžalovaného malo zjavne stúpajúcu tendenciu, opakovane sa vulgárne vyjadroval na adresu poškodenej, pričom po jej usmernení, aby nepokračoval vo vulgárnych prejavoch, namiesto toho, aby ustúpil už od tak nevhodného správania, nečakane fyzicky napadol poškodenú päšťou do tváre, čím sa stal jeho útok dôraznejším na telesnej integrite poškodenej a navyiac aj po takomto útoku pokračoval vo vulgárnych urážkach poškodenej. Podľa odpisu z registra trestov má obžalovaný evidentné sklony k páchaniu trestnej činnosti. Nič na tom nemení záver, že väčšinu odsúdení má zahladených, pretože zahľadanie odsúdenia nelikviduje samotnú skutočnosť, že sa skutok majúci znaky trestného činu stal a spáchal ho obžalovaný. Obžalovaný sa skutku dopustil napriek tomu, že bol neprávoplatne odsúdený za inú úmyselnú trestnú činnosť (porušovanie povinností pri správe cudzieho majetku) v konaní 3T/63/2014 a teda ani neprávoplatné odsúdenie neodradilo obžalovaného od spáchania súdeného skutku a pozitívne ho neovplyvnilo v ďalšom spôsobe jeho života. Je zarážajúce, že obžalovaný sa od spáchania skutku doposiaľ žiadnym spôsobom neospravedlnil poškodenej. Z vyššie uvedených dôvodov je naplnenie účelu trestu z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie nevyhnutný len

nepodmienečný trest odňatia slobody. S prihliadnutím na povahu trestnej činnosti, význam záujmu chráneného Tr. zákonom, ktorý bol konaním obžalovaného dotknutý, spôsobený následok, ako aj výmeru nepodmienečného trestu odňatia slobody uloženého v konaní 3T/42/2016, súd vymeral trest v prvej polovici trestnej sadzby.

Súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

Vyššie opísané okolnosti spáchania skutku (opakované vulgárne útoky, fyzické napadnutie ženy razantnejším spôsobom - päšťou a spôsobená ujma na zdraví) sú prekážkou uplatnenia materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona.

Neuniklo pozornosti súdu, že poškodená si pri jej výsluchu v prípravnom konaní dňa 14. 5. 2020 uplatnila náhradu škody za spôsobené zranenia a ušlú mzdu s tým, že vyčíslenie škody doloží dodatočne do skončenia vyšetrovania. Z ust. § 46 ods. 3 Tr. poriadku vyplýva, že si poškodená najneskôr do skončenia skráteného vyšetrovania musí uplatniť nárok na náhradu škody, ktorá jej bola spôsobená trestným činom a z takto podaného návrhu musí byť zrejmé, z v akej výške a z akého dôvodu si uplatňuje nárok. Poškodená do skončenia skráteného vyšetrovania síce uplatnila nárok na náhradu škody uvedením jeho dôvodu, avšak do zákonom limitovanej doby neuviedla, v akej výške si uplatňuje nárok. Z vyššie uvedených dôvodov súd vyslovil, že poškodená si nemôže uplatňovať v trestnom konaní náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.